

ה"ט 13735/10/20 - בסאם אבו הליל נגד כאמל מרוואן אלאגאוי, מרוואן אלאגאוי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 13735-10-20 אבו הליל נ' אלאגאוי ואח'

לפני המבקש נגד המשיבים
כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
בסאם אבו הליל
1. כאמל מרוואן אלאגאוי
2. מרוואן אלאגאוי
ע"י ב"כ עו"ד מרדכי עופרי

החלטה

- (1) מונחת לפני בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").
- (2) דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 11.10.2020 ודיון במעמד שני הצדדים התקיים אתמול (13.10.2020). בדיון במעמד צד אחד ניתן צו ארעי שאוסר על המשיבים (שהם אב ובנו) להטריד או לאיים על המבקש או על מי מבני משפחתו.
- (3) כפי שעולה מטענות הצדדים, הם בעלי דירות שכונת בבנין מגורים (להלן: "הבניין") בשכונת בית חנינא בירושלים. המבקש עצמו מתגורר גם בצפון וגם בדירה שבבנין האמור לסירוגין.
- (4) המבקש טוען, בין השאר, כי הוא מוכתר שכונת בית חנינא. לדבריו, המשיב 1 (להלן: "המשיב") בעל מספר דירות בירושלים ומתגורר בדירה בשכונה אחרת. ביחס לדירה שבבנין, הוא "גונב" משעוני החשמל והמים שם, והמבקש עלה על מעשיו אלה. עוד לדבריו, המשיבים נוהגים לשלוח לו "עבריינים", ולאחרונה, ביום 10.10.2020, הם שלחו שלושה אנשים זרים לשכונת המגורים ואלה תקפו את בניו. המבקש עותר למתן צו הרחקה מכוח החוק, למתן צו להסרת מצלמות שהתקין המשיב וגם עותר לכך כי ייקבע שהמשיב אינו רשאי לבצע תיקונים בגג הבניין ללא הסכמת ועד הבית.
- (5) המשיבים מנגד, מכחישים את טענות המבקש וטוענים, כי ביום האירוע, הוזמן על-ידם קבלן עם פועל מטעמו לתיקון נזק אצלם. לא מדובר ב-"עבריינים". בני המבקש הם אלה שהתגרו באותם אנשים, ובכל אופן, לאחר הדיון שהתקיים ביום 11.10.20 נערכה "סולחה" בין המבקש לבין הקבלן והפועל [מוצג מש/1].

עמוד 1

עוד טוענים המשיבים, כי תכלית הבקשה היא להשחיר את פניהם, ובעיקר את פני המשיב, נוכח סכסוך בינו לבין שכן שלישי בבניין. המשיבים טוענים, כי ברקע הסכסוך האמור, באירוע אלימות, נפגע המשיב על-ידי אותו שכן שלישי ונגרמו לו חבלות חמורות בשתי ידיו (בעניין זה אעיר, כי המשיב התייצב לדיון כששתי ידיו מגובסות והוצגו תמונות של חתכים עמוקים פתוחים בידיו מיום פגיעתו).

דיון והכרעה

(6) ובכן, ביחס לאירוע הנטען כי התרחש ביום 10.10.2020, המבקש לא הניח תשתית ראייתית מניחה את הדעת שמוכיחה כי המשיבים הם אלה שגרמו לאירוע האלימות. בעיקר, המבקש לא הניח תשתית ראייתית שמעידה על כך כי בנו הותקף על-ידי "עבריינים" שנכחו שם בשליחות המשיבים. המבקש שהוא עצמו לא נכח בזירת האירוע, לא העיד את בנו או אחר לעניין אירוע התקיפה. כזכור, הנטל להוכחת נסיבות האירוע מוטל על המבקש, מכוח הכלל לפיו "המוציא מחברו עליו הראיה".

(7) כפי שהיה ניתן להתרשם בדיון, אמונת המבקש לפיה המשיבים הם אלה שעומדים מאחורי אירוע האלימות, מבוססת על השערה שלו בלבד (שורות 27-28, עמוד 7). מעיון במוצג מש/1 שהוא מסמך "סולחה" בין המבקש לבין שלושת האנשים האמורים, הגם מעגן לכאורה את התנצלותם לפניו ואף שבמסמך מופיע גם שמו של המשיב, אך אין בו אינדיקציה ברורה ומניחה את הדעת, כי שלושת האנשים המוזכרים (הצד השני ל-"סולחה") תקפו את בני המבקש זאת לפי דרישת המשיב או מי מטעמו. יש לציין גם, כי אף אחד מהשלושה לא העיד במשפט.

(8) בנוסף, גם טענות המבקש ביחס לאופן תחילת אירוע האלימות הנטען, מעוררות קושי. לדבריו, ילדיו מבצעים "שמירה" בשכונה מפני נוכחות אנשים זרים נוכח אירועים חשודים בעבר. מלבד זאת שטענה זו אינה נתמכת בתשתית ראייתית זולת עדותו, אלא שגם אם נניח כי בנו של המבקש פנה לאותם אנשים זרים כדי לברר מה מעשי ידיהם בשכונה, הרי לא ברור כלל כיצד ומדוע התגלגל המפגש לאירוע אלים. לכל היותר, ככל שהתעורר חשד בלבם, יכלו תושבי השכונה, ביניהם משפחת המבקש, להזמין את המשטרה.

(9) אשר לעתירת המבקש להסרת מצלמות - גם כאן, הטענה העובדתית לא הוכחה באמצעות תשתית ראייתית. בנוסף, ככל שבעל-דין סבור כי יש בהתקנת מצלמת אבטחה על-ידי שכנו משום פגיעה בפרטיותו, אין בהגשת הבקשה לפי החוק משום תחליף לנקיטת הליך אזרחי רגיל מתאים לפי החוקים הספציפיים שמסדירים בין השאר, את ההגנה על הפרטיות. כפי שכתבתי בהזדמנויות קודמות [ראו והשוו: ה"ט (שלום - י-ם) 64449-02-18 חמדה שם טוב נ' ירון גבאי (22.3.2018)], חוק מניעת הטרדה מאיימת לא נועד להוות תחליף לאיסורים הקבועים בחוקים הספציפיים השונים [ראו: חוק העונשין, התשל"ז-1977; חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ועוד]. לדידי, החוק האמור בא ליתן מענה במקומות שהחוקים הספציפיים לא נותנים מענה מספיק, כאשר מטרתו היא "להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו" [סעיף 1 בחוק]. על כן, שעה שלטענה מסוימת קיים מענה בחוק ספציפי, סבורני כי אין הפתרונים לטענה כגון-דא בחוק מניעת הטרדה מאיימת.

10) האמור יפה גם ביחס לעתירת המבקש לפיה לא רשאים המשיבים להזמין בעלי מקצוע לביצוע עבודות בגג הבניין ללא הסכמת ועד הבית (שורה 18 ושורה 22, עמוד 8). גם אם נניח שיש ממש בטענת המבקש בנדון, הרי מקומו של נושא זה להתברר במסגרת המסלול המשפטי המתאים. בהקשר זה עולה גם שאלה עובדתית שלא התבררה די-הצורך, מה הוא מקום ביצוע העבודות על-ידי הקבלן וכן מה טיבן, האם מדובר למשל בביצוע תיקון של מיטלטלין פרטיים הממוקמים ברכוש המשותף (כדוגמת: דוד שמש על גג הבניין), או שמא מדובר בתיקון ברכוש המשותף עצמו שהוא מיטלטלין או מקרקעין או אף בביצוע עבודות בניה ברכוש המשותף. בהקשר זה, ברי כי חלים על השכנים בבית המשותף, הדינים המחייבים שבחקיקה הרלבנטית. כמו כן, טענות הצדדים שמורות להם ולפני כל אחד מהם סלולה הדרך לברר את זכויותיו הקנייניות, ככל שלדעתו אלו נפגעו, במסגרת ההליך המשפטי המתאים ולפני הערכאה השיפוטית המתאימה.

11) למרות האמור, גם מטיעוני המשיב ניתן להבין כי קיים סכסוך קודם בין הצדדים, כאשר לטענתו, בניו של המבקש התערבו בסכסוך שבינו לבין השכן השלישי, גנבו חפצים מרכבו, ואלה הוחזרו לו על-ידי המבקש (שורות 22-26, עמוד 3). על כן, ניתן להתרשם כי מערכת היחסים שבין הצדדים אינה מן המשופרות, בלשון המעטה.

12) לטעמי, הואיל ומדובר בשכנים, טוב ינהגו אם יפתרו מחלוקות שביניהם, בהבנות, ברוח טובה ובכבוד הדדי, וככל שקיים קושי בקיום שיח ישיר ביניהם, מוטב אם ישקלו את יצירת הקשר ביניהם, ככל שהדבר נדרש, באמצעות צד שלישי שהיה מקובל על שניהם. בכל אופן, מוזהר בזאת כך צד שלא לאיים, להטריד או לפגוע בשלוות החיים של הצד השני.

13) מובהר למען הסר ספק, כי ככל שקיימות תלונות שנחקרות במשטרה עקב האירוע הנטען, הרי תפקידה של המשטרה לבחון את התלונות שמוגשות לה, באופן מקצועי ותוך זמן סביר, וכן לקבל את החלטותיה המקצועיות בהתאם.

סיכום

14) לאור האמור ובכפוף לאזהרה הכללית בסעיף 12 לעיל - הבקשה נדחית.

15) הצו הארעי שניתן ביום 11.10.2020 - מבוטל.

16) חרף תוצאת ההליך, בהתחשב בטיבו ומשכו ועל מנת שלא להחריף יותר את המחלוקות שבין הצדדים - כל צד יישא בהוצאותיו.

17) שימת לבם של הצדדים מופנית לכך כי ניתן להשיג על החלטה זו בהליך ערעורי לפני בית המשפט המחוזי

בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשפ"א, 14 אוקטובר 2020, בהעדר
הצדדים.